

Öğrencilerin Motivasyonunu Artırmak İçin Öğretmenlerin Uyguladığı Stratejiler

Strategies Used by Teachers to Increase Students' Motivation

ÖZET

Bu çalışmanın amacı öğrencilerin motivasyonunu artırmak için öğretmenlerin uyguladığı stratejilerin değerlendirilmesidir. Bu çalışmanın yöntemi belirlenirken nitel araştırma tekniklerinden fenomenoloji deseni tercih edilmiştir. Bu kapsamda kolayda örnekleme yöntemi ile araştırmaya 13 öğretmen dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış 3 sorudan oluşan bir görüşme formu tercih edilmiştir. Ulaşılan veriler içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Çalışmanın bulgularına göre, öğrencilerin özgüvenlerini artırmak ve öğrenme motivasyonunu teşvik etmek için kullanılacak stratejilere odaklanmaktadır. Değerlendirmeler, öğrencilerin özgüvenlerini artırmak için olumlu geri bildirimler, ulaşılabilir hedefler belirleme, öğrencilere kontrol ve sorumluluk verme, hataları olumlu bir şekilde ele alma ve farklı öğrenme fırsatları sunma gibi stratejilere vurgu yapmaktadır. Bu stratejiler, öğrencilerin özgüvenlerini artırarak öğrenme süreçlerine daha fazla katılım sağlamalarını teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Aynı zamanda, öğrencilerin ilgi alanlarına odaklanarak dersle daha fazla ilgi göstermelerini teşvik etme stratejileri de önerilmektedir. Bu ifadeler, öğrencilerin kişisel gelişimlerini desteklemeyi ve öğrenme deneyimlerini daha anlamlı hale getirmeyi amaçlayan önemli stratejileri vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Motivasyon, Öğretmen, Strateji.

ABSTRACT

The aim of this study is to evaluate the strategies used by teachers to increase students' motivation. While determining the method of this study, phenomenology design, one of the qualitative research techniques, was preferred. In this context, 13 teachers were included in the study with convenience sampling method. A semi-structured interview form consisting of 3 questions was preferred as a data collection tool. The data obtained were evaluated by content analysis. According to the findings of the study, it focuses on strategies that can be used to increase students' self-confidence and promote learning motivation. The evaluations emphasize strategies such as positive feedback, setting achievable goals, giving students control and responsibility, handling mistakes positively, and providing different learning opportunities to increase students' self-confidence. These strategies aim to increase students' self-confidence and encourage greater engagement in the learning process. At the same time, strategies to encourage students to show more interest in the lesson by focusing on their interests are also suggested. These statements highlight important strategies aimed at supporting students' personal development and making their learning experiences more meaningful.

Keywords: Student, Motivation, Teacher, Strategy.

GİRİŞ

Ancak, daha önceki dönemlerle karşılaştırıldığında, 2000'li yıllarda eğitim kurumlarına kayıtlı öğrencilerin özelliklerinde daha belirgin bir farklılık olmuştur (Biggs & Tang, 2011). Öğrenciler homojen olmaktan ziyade çeşitli özelliklere sahiptir. Son derece farklı motivasyon düzeylerine sahip öğrenciler aynı sınıfta öğrenim görmektedir. Bu durum bazı açılardan öğretme-öğrenme sürecini zorlaştırmaktadır. Akademik motivasyonu yüksek olan öğrenciler sınıfta dikkatle dinlenir, merak, coşku, iyimserlik ve tutku gösterir ve tüm ödevleri tamamlamak için yoğun çaba sarf eder. Ödevler ve projeler üzerinde çalışırken bu öğrenciler öğretilenlere çok dikkat eder, notlar alır, sorular sorar ve net cevaplar verirler. Ayrıca hiçbir materyali kaçırmadan dersleri takip ederler. Yukarıda özellikleri belirtilen akademik öğrencilerin aksine, akademik motivasyonu zayıf olan öğrencilerin çoğu okula sadece sertifika almak için devam etmektedir. Sonuç olarak, ders çalışmaktan çok sıkıldıkları için öğretmenler için ciddi bir zorluk teşkil ederler. Öğretim planlanırken, öncelikle akademik motivasyondan yoksun öğrencilerin durumu göz önünde bulundurulmalıdır. Akademik öğrenciler fazla yardıma ihtiyaç duymazlar ve her türlü ders tasarımında başarılı olabilirler. Akademik motivasyonu düşük olan öğrencilerin derslere katılımını ve başarılı bir şekilde öğrenmelerini sağlamak için öğretim ortamları ayarlanmalıdır. Motivasyon, bu tür öğrenme ortamlarının yaratılmasında en önemli unsurlardan biridir. Motivasyon sadece resmi öğrenme ortamlarında önemli olmakla kalmaz, aynı zamanda yaşam boyunca her koşulda öğrenme ve kişisel başarı için de gereklidir. Motive olmuş öğrencilerin standart performans sınavlarında sınıf arkadaşlarından daha iyi performans gösterdikleri, derslere ve etkinliklere daha etkili bir şekilde katıldıkları ve katılımlarını daha uzun süre sürdürdükleri iyi bilinmektedir (National Research, 2018; Pintrich, 2003).

Arzu Tuncel ¹ 
Ayşe Derya Baykal ² 
Aşlıhan Köyden ³ 
İlker Şenol ⁴ 

How to Cite This Article

Tuncel, A., Baykal, A. D., Köyden, A. & Şenol, İ. (2023). "Öğrencilerin Motivasyonunu Artırmak İçin Öğretmenlerin Uyguladığı Stratejiler", International Academic Social Resources Journal, (e-ISSN: 2636-7637), Vol:8, Issue:55; pp:4041-4049. DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/ASRJOURNAL.72648>

Arrival: 24 August 2023

Published: 30 November 2023

Academic Social Resources Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Okul Müdürü, MEB, Ankara, Türkiye.

² Okul Müdür Yardımcısı, MEB, Ankara, Türkiye.

³ Matematik Öğretmeni, MEB, Ankara, Türkiye.

⁴ Okul Müdürü, MEB, Ankara, Türkiye.

Gregory ve Kaufeldt'e (2015) göre, öğrencilerin zayıf öğrenme motivasyonunun sekiz potansiyel nedeni vardır. Bunların arasında teknoloji de yer almaktadır: Çok sayıda öğrenci dijital yerlidir ya da teknolojiyle büyüyen genç neslin üyeleridir ve bu nedenle mükemmel teknolojik yeteneklere sahiptir. Bununla birlikte, kaynak yetersizliği veya sınıfı rahatsız etme endişesi nedeniyle bireylerin teknolojiyi kullanmasının yasaklandığı durumlar da vardır. Öğrenciler bu tür ortamlarda çalışmaya daha az motive olabilirler. Yine de teknoloji, yapılandırmacı yöntemde ustalıklı öğretime dahil edilmelidir (Tezci ve Perkmen, 2013). Hemen pes etmek: Öğrencilerin başarısızlıklarından genellikle ilk denemede vazgeçmeleri sorumlu tutulmaktadır. Bunun, öğretilen sebat etme yetersizliğinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Bir öğrenci, bir dizi başarısızlık yaşarsa veya dışarıdan yardıma muhtaçsa öğrenilmiş çaresizlik edinebilir. Başka bir deyişle, kişi hiç bitmeyen bir başarısızlık döngüsüne başlar.

Öğretilere karşı ilgi eksikliği: Birçok öğrenci, derslerin tekrar edilmesi, konuların ilgi alanlarıyla alakasız olması veya gerekliliklerin basit olması ve basit düşünme becerileri gerektirmesi durumunda derslere olan ilgisini kaybedebilir. Hatta okulu bırakmaya bile karar verebilirler. Derslerin gerçek dünyada uygulama eksikliği: Öğrenciler, eğitim sürecinde aldıkları derslerde kendilerine verilen ödevlerin gerçek dünyada çok az uygulaması olduğunu gördüklerinde daha az heyecanlı ve çalışma motivasyonlu olurlar. Bu tür bir çıkmazı önlemek için 21. yüzyıl için gerekli olan bilgi, beceri, değer ve tutumlar eğitim sürecine dahil edilmelidir. Öğrenciler kendi yetenekleri konusunda zayıf bir imaja sahiptir: Bazıları daha iyi olabileceklerine inanırken, diğerleri beyinleri ve becerileri hakkında kötümser bir görüşe sahiptir. Potansiyellerine inanan öğrenciler, bilgi ve yeteneklerini geliştirmek için sabırla çalışabilirler. Tersine, kendi yetenekleri hakkında kötü bir fikre sahip olanlar, herhangi bir şey yapmanın anlamsız olduğunu düşünürler. Bu görüş yedi ya da sekiz yıl gibi uzun bir süre devam ederse öğrenciler karamsarlık ve güven kaybı yaşarlar (Brooks & Goldstein, 2008; Dweck, 2006). Buna karşılık, iyi öğretmenler öğrencilerine sınıfta söyledikleri ve yaptıkları her şeyde daha iyi olabileceklerini özgürce iletirler, bu da onların başarabileceklerini düşünmelerine yardımcı olur. Karşılanamazlık: Yetersiz ve dengesiz beslenmeden kaynaklanan zihinsel eksikliklerin yanı sıra çevresel stres faktörlerinden kaynaklanan unsurlar, öğrencilerin dilsel ve sözel yeteneklerinin daha yavaş gelişmesine neden olabilir ve bu da özgüvenlerini azaltır (Griggs & Walker, 2008). (7) Sosyal izolasyon: Öğrenciler sınıflarında kendilerini rahat hissetmezlerse, dilsel veya kültürel çeşitlilik gibi konuları öğrenmeye isteksiz olabilirler (National Research Council [NRC], 2004). Stres ve tehdit algısı: Bazı öğrencilerin görüşleri kapalı olabilir ve arzuları stres, aşırı baskı ve tehditler nedeniyle anlık olarak engellenebilir. Beyin, yakın çevrede tehlike algıladığında öğrenme yeteneğini kapatır ve hayatta kalma mekanizmasını harekete geçirir. Günümüz sınıflarında hor görülme, cezalandırılma korkusu ve dışlanma gibi çeşitli senaryolar ve koşullar tehlikeli olarak görülebilir ve aşırı kaygı ve gerginliğe neden olabilir (Wang ve ark., 2005).

Motivasyonun kişisel olduğunun ve farklı insanların farklı motive edici koşullara farklı tepkiler verdiğinin bilincinde olan eğitimciler, motivasyonu sağladıkları senaryoları çeşitlendirmelidir. Bu nedenle öğrencilerini çok iyi anlamaları gerekir (Berk, 2013). Öğrencilerin bir faaliyette başarılı olma olasılıklarına ilişkin beklentileri başarı beklentileri olarak adlandırılır. Öğrenciler başarılı olacaklarına inanırlarsa bir göreve daha fazla katılacaklardır. Bu inançlar teorik olarak yetenek inançlarından farklıdır, ancak onlarla güçlü bir şekilde bağlantılıdır. Yetenek inançları, öğrencilerin belirli bir faaliyetteki beceri düzeylerini nasıl algıladıklarını ifade eder. Başarı beklentileri gelecekteki potansiyelle bağlıken, yetenek algıları mevcut becerilerle ilgilidir. "Bu görevi neden yapmalıyım?" görev değerinin ele almayı amaçladığı konudur. Bu sorunun dört geçerli cevabı vardır: maliyet, fayda değeri, kazanç değeri ve içsel değer. Bir görevin içsel değeri, onu yapan kişiye getirdiği tatmindir. Öğrenciler doğuştan gelen bir motivasyona sahip olduklarında bu tür projelere katılmaya istekli olurlar. Kazanç değeri, bir işi etkili bir şekilde yapmanın önemli olduğuna dair inanç olarak tanımlanabilir. Fayda değeri, bir faaliyetin gelecekteki hedeflere ulaşmada yardımcı olacağı inancıdır. Görev değerinin son unsuru olan maliyet, bir kişinin bir işi tamamlamak için harcaması gereken zaman ve enerji miktarıdır (Bandura, 2002). Maliyet çok yüksekse öğrenciler bir göreve katılmaya daha az meyilli olacaktır. Çok sayıda çalışma, öğrencilerin performanslarına ilişkin beklentilerinin ve işin önemine ilişkin görüşlerinin performansları üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Örneğin Bong'a göre performans, öğrencilerin kendi etkinliklerine ilişkin değerlendirmeleri tarafından önemli ölçüde tahmin edilmektedir. Ayrıca, öğrencilerin kendi yararlılıklarına ilişkin görüşleri, gelecekte çalışma olasılıklarını öngörmektedir (2001). Öğrenci mutluluğu, görevi tamamlama ve başarı, kendi yetkinliklerine ve görev değerlerine ilişkin algılarından büyük ölçüde etkilenmektedir (Biggs & Tang, 2011).

Bu kapsamda, motivasyonun kişiselliği ve farklı bireylerin farklı motivasyon faktörlerine farklı tepkiler verdiğini vurgulamaktadır. Eğitimcilerin bu farklılıkları anlayarak öğrencileri daha iyi motive etmeleri gerektiğine dikkat çekmektedir. Bu bağlamda, öğrencilerin başarı beklentileri ve görev değerleri gibi faktörlerin motivasyon üzerinde etkili olduğu ifade edilmektedir. Başarı beklentileri, öğrencilerin bir göreve başarılı olma olasılığına dair sahip oldukları inançlarını temsil etmektedir. Bu inançlar, öğrencilerin bir göreve ne kadar istekli katılacaklarını belirlemede önemli bir rol oynamaktadır. Bununla birlikte, bu beklentilerin yetenek inançlarından farklı olduğu ve gelecekteki potansiyelle odaklandığı vurgulanmaktadır. Öğrencilerin kendilerini yetenekli hissetmeleri, mevcut beceri seviyeleriyle ilişkilendirilmektedir. "Görevi neden yapmalıyım?" sorusu altında ele alınan görev değeri, dört ana unsura ayrılmaktadır: maliyet, fayda değeri, kazanç değeri ve içsel değer. Bu unsurlar, bir öğrencinin bir göreve

katılımını etkileyen faktörlerdir. İçsel değer, bir görevin kişiye getirdiği kişisel tatmin duygusunu ifade ederken, kazanç değeri görevin etkili bir şekilde tamamlanmasının önemine dair bir inançtır. Fayda değeri ise bir faaliyetin gelecekteki hedeflere ulaşmada nasıl yardımcı olacağına dair bir inançtır. Maliyet ise bir işi tamamlamak için harcanması gereken zaman ve enerji miktarını temsil eder. Bu bağlamda, öğrencilerin motivasyonlarını artırmak için eğitimcilerin bu faktörleri dikkate almaları önemlidir. Araştırmalar, öğrencilerin performanslarının, kendi yeteneklerine ve görevin önemine ilişkin algılarına bağlı olduğunu göstermektedir. Öğrenci mutluluğu, görevin tamamlanması ve başarının da bu algılarla yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, bu metin motivasyonun kişisel doğasını vurgulayarak, eğitimcilerin öğrencileri daha iyi anlayarak motive etmeleri gerektiğini ifade etmektedir. Bu, öğrencilerin başarı beklentileri ve görev değerlerini dikkate alarak motive edici senaryolar oluşturmaları anlamına gelmektedir. Bu yaklaşım, öğrencilerin daha yüksek motivasyon seviyelerine ulaşmalarına ve başarılarını arttırmalarına yardımcı olabilir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmada nitel fenomenolojik desen kullanılmıştır (Marton, 1988). Fenomenolojik araştırmada, incelenen olguyu deneyimleyen ve bunu ifade edebilen veya yansıtılabilen bireyler veya gruplar veri kaynağı olarak kabul edilir. Olguyla ilişkili anlamları ve deneyimleri ortaya çıkarmak için görüşmeler yapılır (Yıldırım ve Şimşek, 2013)

(Ekiz, 2003).

Çalışma Grubu

Uygunluk örnekleme, araştırma grubunu belirlemek için kullanılan kasıtlı örnekleme tekniklerinden biridir. Kolayda örnekleme katılmak için en yakın kişilerin seçilmesi, o anda erişilebilir olanlardan gerekli örneklem büyüklüğüne ulaşılan kadar bu prosedürün devam ettirilmesini gerektirir (Karataş, 2015). Araştırmaya dahil olmak için onay veren 13 eğitimci ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Tablo 1 örneklemin bilgilerini göstermektedir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılanların Demografik Değişkenleri

Kod	Cinsiyet	Branş	Yaş	Kıdem	Öğrenim Durumu
K1	Kadın	Biyoloji	50	28	Lisans
K2	Erkek	Beden Eğitimi	47	25	Lisans
K3	Kadın	Edebiyat	45	20	Yüksek Lisans
K4	Erkek	Matematik	60	36	Lisans
K5	Kadın	Tarih	44	14	Yüksek Lisans
K6	Erkek	Beden eğitimi	47	25	Lisans
K7	Kadın	Kimya	61	35	Lisans
K8	Erkek	Tarih	36	7	Lisans
K9	Kadın	Biyoloji	50	28	Lisans
K10	Erkek	Beden Eğitimi	47	25	Lisans
K11	Kadın	Edebiyat	45	20	Yüksek Lisans
K12	Erkek	Matematik	60	36	Lisans
K13	Kadın	Tarih	44	14	Yüksek Lisans

Bu tablo, araştırmaya katılan bireylerin demografik özelliklerini göstermektedir. İlk olarak, cinsiyet dağılımına baktığımızda, toplam katılımcı sayısı 13'tür ve bu katılımcıların %61.5'i kadın, %38.5'i ise erkektir. Araştırmaya katılanların cinsiyet dağılımında kadın katılımcılar erkek katılımcılara göre biraz daha fazladır. Branş dağılımına göre, katılımcılar farklı akademik alanlardan gelmektedir. Biyoloji alanından katılanlar %15.4, Beden Eğitimi alanından katılanlar %30.8, Edebiyat alanından katılanlar %15.4, Matematik alanından katılanlar %15.4, Kimya alanından katılanlar %7.7 ve Tarih alanından katılanlar %23.1 oranındadır. Beden Eğitimi ve Tarih branşları katılımcı sayısı açısından diğer branşlara göre daha fazla temsil edilmektedir. Katılımcıların yaşları incelendiğinde, yaş aralıkları 36 ile 61 arasında değişmektedir. Yaşın ortalaması ise tablo üzerinde verilmemiştir ancak yaş dağılımının geniş olduğu görülmektedir.

Kıdem açısından değerlendirildiğinde, katılımcıların öğretim deneyimleri 7 ile 36 yıl arasında değişmektedir. Kıdem dağılımı katılımcılar arasında çeşitlilik göstermektedir. Son olarak, öğrenim durumu incelendiğinde, katılımcıların çoğunluğunun lisans veya lisansüstü düzeyde eğitim aldığı görülmektedir. Katılımcıların öğrenim durumu göz önüne alındığında, araştırmaya katılan bireylerin çoğunun lisans öğrenim düzeyine sahip olduğu söylenebilir.

Veri Toplama Aracı

İki uzmanın bakış açısına dayanarak, araştırma konusundaki görüşlerini öğrenmek için 6 soruluk bir görüşme formu oluşturulmuştur. Uzman görüşleri doğrultusunda form 3 soru ile son haline getirilmiştir. Sorular, katılımcıların konuya ilişkin tutumları, deneyimleri ve görüşleri hakkında bilgi edinmek amacıyla yazılı hale getirilmiş ve eğitmenlere yöneltilmiştir. Gönüllü bir görüşmeye katılması için eğitmenle ilk olarak araştırmacılar tarafından iletişime geçilmiş ve görüşmenin amacı ve kapsamı hakkında bilgi verilmiştir. Belirlenen gün ve saatte, görüşmeler öğretilen eğitim verdiği yerde gerçekleştirilmiştir..

Verilerin Toplanması ve Analizi

Çalışma grubunun bir parçası olmak üzere çeşitli bölgelerden öğretmenler özenle seçilmiştir. Bu nedenle, eğitimcilerin çoğunluğu çeşitli elektronik arayüz araçları kullanılarak internet üzerinden uzaktan video görüşmelerine katılmıştır. Veri toplama sürecinde, öğretmenlerle yüz yüze ve sanal görüşmeler kendi programlarına göre planlanmış ve karşılıklı olarak mutabık kalınan bir zamanda gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler en az 17 dakika, en fazla 45 dakika sürmüş ve ortalama süre 28 dakika olmuştur. Araştırma için toplanan verilerin incelenmesinde içerik analizi yaklaşımı kullanılmıştır. İçerik analizi özünde, görüşme dökümlerinden elde edilen materyalin ilgili konunun teorik çerçevesine uygun olarak düzenlenmesidir. Bu çalışmada amaç, kodlar içindeki ilgili fikir ve temalardan kodlar türetmektir (Yıldırım ve Şimşek, 2013). İlk olarak, bu vakadaki görüşme verileri bilgisayar ortamına taşınmıştır. Genel olarak, öğretmenlerin yanıtları tekrar, yazım hataları ya da anlamsız cümleler açısından incelenmiştir (Ekiz, 2003). İki alan uzmanı bağımsız olarak verileri incelemiş, kod ve temaları çıkarmış ve çalışma analizinin geçerliliğini sağlamıştır. Araştırmacıların kod ve temalarının benzerlik oranı (r:75) önemli derecede bir ilişki olduğunu göstermiştir. Karar verilemeyen kodlar ve konular hakkında bağımsız bir alan uzmanının görüşü alındıktan sonra uygun olan veya önerilen kodlar ve temalar araştırmaya dahil edilmiştir. Böylece nitel araştırmada güvenilirliğin bir diğer boyutu olan inandırıcılık, puanlayıcı güvenilirliği ile desteklenmeye çalışılmıştır. Çünkü puanlayıcı güvenilirliğini sağlamak itibarı artırmanın bir yöntemidir. Kod ve tema geliştirmenin her aşamasında kuramsal çerçeveye yer verilmesine özen gösterilmiştir (Karataş, 2015). Nitel araştırma güvenilirlik türlerinden biri olan aktarılabiliğin sağlanmasında, çalışmanın ve veri toplama süreçlerinin detaylı bir şekilde açıklanmasının yanı sıra teorik arka planın da verilmesinin çok yardımcı olduğu söylenebilir. (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

BULGULAR

Öğrencilerin özgüvenini nasıl artırabiliriz, böylece onların öğrenme sürecine daha fazla katılım göstermelerini sağlayabiliriz?

Katılımcılara yöneltilen "Öğrencilerin özgüvenini nasıl artırabiliriz, böylece onların öğrenme sürecine daha fazla katılım göstermelerini sağlayabiliriz?" şeklindeki açık uçlu soruya verilen yanıtlara ait doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir. Bir sonraki aşamada ise doğrudan alıntılar yorumlanmıştır.

(K1) "Öğrencilerin özgüvenini artırmak için öğrenmeyi olumlu bir deneyim haline getirmeliyiz. Onların her başarılarını takdir etmeli ve desteklemeliyiz."

(K2) "Özgüven, başarıyla doğru orantılıdır. Öğrencilere küçük hedefler koymalarını ve bu hedeflere ulaştıklarında nasıl geliştiklerini görmelerini öneririm."

(K3) "Öğrencilere geri bildirim verirken olumlu ve yapıcı olmalıyız. Onların güçlü yönlerini vurgulayarak özgüvenlerini artırabiliriz."

(K4) "Sınıf içinde daha fazla katılımı teşvik etmek için öğrencilere sorumluluklar vermek önemlidir. Özgüvenlerini artırmak için kendi öğrenme süreçlerini yönlendirebilmelerine olanak tanımalıyız."

(K5) "Başkalarıyla karşılaştırmaları yerine, öğrencilere kendi ilerlemelerini izlemelerini ve geliştirmelerini sağlamalarını öneriyorum. Bu, özgüvenlerini artırabilir."

(K6) "Öğrencilere zorlu görevler vermeliyiz, ancak bu görevleri adım adım tamamlamalarına yardımcı olmalıyız. Başarılarına ulaştıklarında özgüvenleri artar."

(K7) "Öğrencileri öğrenme deneyimine dahil etmek için sık sık sorular sormalıyız. Doğru cevapları bulduklarında özgüvenleri artar."

(K8) "Özgüveni artırmak için öğrencilere kendi öğrenme planlarını yapma fırsatı sunmalıyız. Kendi öğrenme hedeflerini belirlemelerine yardımcı olmalıyız."

(K9) "Olumlu sınıf ortamı oluşturmalıyız. Öğrencilerin fikirlerini ve görüşlerini paylaşmalarını teşvik ederek özgüvenlerini artırabiliriz."

(K10) "Öğrencilere eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeleri için fırsatlar sunmalıyız. Sorunları çözmelerine ve başkalarının düşüncelerini sorgulamalarına yardımcı olabiliriz."

(K11) "Öğrencilere daha fazla sorumluluk vererek özgüvenlerini artırabiliriz. Öğrenme süreçlerine daha fazla katılmalarını teşvik etmeliyiz."

(K12) "Hataları olumlu bir şekilde ele almalıyız. Öğrencilerin hatalardan öğrenebileceklerini ve gelişebileceklerini bilmelerine yardımcı olmalıyız."

(K13) "Özgüveni artırmak için öğrencilere farklı öğrenme fırsatları sunmalıyız. Farklı becerileri denemelerine ve geliştirmelerine fırsat tanımalıyız."

Öğretmenlerin sunduğu değerlendirmeler, öğrencilerin özgüvenini artırmaya yönelik stratejiler hakkında zengin bir bakış sunuyor. Öğrencilerin özgüvenini artırmak, onların öğrenme süreçlerine daha fazla katılım göstermelerini sağlamak için temel bir öneme sahiptir. Bu değerlendirmeler, öğrencilerin başarılarını takdir etmenin, olumlu ve yapıcı geri bildirimlerin önemini vurguluyor. Ayrıca, küçük hedefler belirlemenin ve bu hedeflere ulaşıldığında öğrencilerin gelişmelerini görmelerinin özgüveni artırabileceğini belirtiyorlar. Öğrencilere sorumluluklar verme ve kendi öğrenme süreçlerini yönlendirme fırsatı tanıma stratejileri, öğrencilerin özgüven kazanmalarına yardımcı olabilecek etkili yöntemler olarak öne çıkıyor. Başkalarıyla karşılaştırma yerine öğrencilerin kendi ilerlemelerini izlemelerine ve kendi gelişimlerine odaklanmalarına vurgu yapılıyor. Öğrencilere zorlu görevler verme ve bu görevleri adım adım tamamlamalarına yardımcı olma yaklaşımları, öğrencilerin özgüvenlerini artırarak daha fazla katılım sağlayabilecekleri bir ortam yaratma amacını taşıyor. Ayrıca, öğrencilere eleştirel düşünme becerilerini geliştirme fırsatları sunmanın ve kendi öğrenme planlarını yapma konusunda destek olmanın özgüvenin artmasına katkı sağlayabileceği belirtiliyor. Olumlu sınıf ortamının önemi vurgulanıyor, çünkü bu tür bir ortam, öğrencilerin fikirlerini özgürce paylaşmalarını teşvik ederek özgüvenlerini artırabilir. Hataları olumlu bir şekilde ele almanın ve öğrencilere hatalardan öğrenme fırsatları sunmanın, özgüvenin geliştirilmesinde önemli bir rol oynayabileceği ifade ediliyor. Son olarak, farklı öğrenme fırsatları sunmanın ve öğrencilere farklı becerileri deneme ve geliştirme şansı vermenin öğrencilerin özgüvenlerini artırabileceği vurgulanıyor. Bu değerlendirmeler, öğretmenlerin öğrencilerin özgüvenini artırmak için çeşitli stratejileri benimsemeyi ve öğrencilerin öğrenme süreçlerine daha fazla katılım göstermelerini teşvik etmeyi amaçladıklarını yansıtmaktadır. Bu stratejiler, öğrencilerin akademik başarılarını ve özsaygılarını artırmak için önemli adımlar olarak değerlendirilebilir.

Öğretmenler, öğrencilerin ilgi alanlarına nasıl daha fazla odaklanarak onları derse daha fazla çekebilirler ve bu nasıl bir öğrenme motivasyonu yaratabilir?

Katılımcılara yöneltilen "Öğretmenler, öğrencilerin ilgi alanlarına nasıl daha fazla odaklanarak onları derse daha fazla çekebilirler ve bu nasıl bir öğrenme motivasyonu yaratabilir?" şeklindeki açık uçlu soruya verilen yanıtlara ait doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir. Bir sonraki aşamada ise doğrudan alıntılar yorumlanmıştır.

(K1) "Öğrencilerin ilgi alanlarına uygun örnekler ve uygulamalar sunarak derste daha fazla ilgi çekebiliriz. Bu, öğrenmeyi daha anlamlı ve eğlenceli hale getirebilir."

(K2) "Öğrencilerin ilgi alanlarını ders materyaliyle ilişkilendirerek onları daha fazla motive edebiliriz. Öğrencilerin sevdikleri konuları ders içinde kullanarak öğrenmelerini kişiselleştirebiliriz."

(K3) "Ders materyalini öğrencilerin günlük yaşamlarıyla bağlantı kurarak, öğrenmeyi daha anlamlı hale getirebiliriz. Gerçek dünya örnekleri ve uygulamaları sınıfa dahil etmek önemlidir."

(K4) "Öğrencilere seçenekler sunarak, ilgi duydukları konuları seçmelerine olanak tanıyabiliriz. Bu, öğrencilerin öğrenmeyi daha kişiselleştirmelerini sağlayabilir."

(K5) "Öğrencilerin ilgi alanlarını dikkate alarak projeler ve ödevler tasarlamak, öğrenme motivasyonunu artırabilir. Öğrenciler kendi ilgi alanlarına göre çalışma fırsatına sahip olduklarında daha fazla özgüdümlü hissederler."

(K6) "Sınıfta öğrencilere farklı materyaller ve kaynaklar sunmak, öğrenmeyi çeşitlendirmeye yardımcı olabilir. Her öğrencinin farklı ilgi alanları vardır, bu nedenle ders materyalini çeşitlendirmek önemlidir."

(K7) "Öğrencilere ilgi alanlarına uygun sorular sormak, onları derse daha fazla dahil etmeye yardımcı olabilir. Öğrencilerin düşünmeye teşvik edildiği bir ortam yaratmalıyız."

(K8) "Öğrencilere ilgi duydukları konularda araştırma yapma fırsatı sunmak, öğrenme motivasyonunu artırabilir. Kendi meraklarını takip etmelerine izin vermek önemlidir."

(K9) "Dijital araçları ve çevrimiçi kaynakları kullanarak, öğrencilerin ilgi alanlarına uygun materyallere erişim sağlayabiliriz. Teknolojiyi eğitimde etkili bir şekilde kullanmalıyız."

(K10) "Öğrencilerin hobilerini ve ilgi alanlarını sınıfa getirmelerine izin vermek, öğrenmeyi daha kişiselleştirebilir. Öğrencilerin kendi ilgi alanlarını paylaşmaları için bir platform oluşturmalıyız."

(K11) "Derste ilgi çekici hikayeler ve senaryolar kullanarak, öğrencilerin ders materyaline daha fazla odaklanmalarını sağlayabiliriz. Öğrenmeyi bir hikaye anlatma deneyimine dönüştürebiliriz."

(K12) "Öğrencilerin ilgi alanlarına uygun öğrenme oyunları ve etkileşimli aktivitelerle dersi daha cazip hale getirebiliriz. Eğlenceli bir öğrenme deneyimi, motivasyonu artırabilir."

(K13) "Öğrencilere kendi ilgi alanlarında projeler oluşturma ve sunma fırsatı vermek, öğrenme sürecini daha anlamlı ve katılımcı hale getirebilir. Öğrencilerin yaratıcılıklarını serbest bırakmalıyız."

Bu öğretmen ifadeleri, öğrencilerin ilgi alanlarına ve günlük yaşamlarına odaklanarak derse daha fazla katılım ve öğrenme motivasyonu yaratmanın önemini vurgulamaktadır. Öğretmenlerin öğrencilerin ilgi alanlarını anlamak ve

bu ilgi alanlarına uygun stratejiler geliştirmek için çeşitli yöntemleri benimsedikleri görülmektedir. Öğretmenlerin öğrencilerin ilgi alanlarına odaklanarak onları derse daha fazla çekme ve öğrenme motivasyonunu artırma konusundaki görüşleri oldukça önemlidir. Bu görüşler, öğretmenlerin öğrencileri daha fazla motive etmek ve öğrenmeyi daha anlamlı hale getirmek için çeşitli stratejileri benimsediklerini göstermektedir. Öğrencilerin ilgi alanlarına uygun örnekler ve uygulamalar sunma fikri, öğrencilerin derse daha fazla ilgi göstermelerini sağlama amacını taşır. Öğrencilerin sevdikleri konuları ders içine dahil etmek, öğrenmeyi kişiselleştirme ve daha anlamlı hale getirme yolunda önemli bir adımdır. Ders materyalini öğrencilerin günlük yaşamlarıyla bağlantı kurarak öğretme yaklaşımı, öğrencilerin öğrenmeyi gerçek dünya deneyimleriyle ilişkilendirmelerine olanak tanır. Bu, öğrenmeyi soyut bir kavramdan daha somut ve bağlantılı hale getirebilir. Öğrencilere seçenekler sunma stratejisi, öğrencilerin ilgi duydukları konuları seçme özgürlüğü verir ve bu da öğrenmeyi daha özgüdümlü kılar. Bu, öğrencilerin daha fazla katılım göstermelerini teşvik edebilir. Projeler ve ödevlerin öğrencilerin ilgi alanlarına dayalı olarak tasarlanması fikri, öğrencilerin daha fazla motive olmalarına ve kendi ilgi alanlarını daha derinlemesine keşfetmelerine olanak tanır. Dijital araçlar ve çevrimiçi kaynaklar, öğrencilerin ilgi duydukları konularda daha fazla bilgiye erişmelerine yardımcı olabilir. Bu, öğrencilerin öğrenme materyallerini daha zengin ve ilgi çekici hale getirebilir. Öğrencilere ilgi alanlarını sınıfa getirme fırsatı vermek, öğrenmeyi daha kişiselleştirme ve öğrencilerin kendi deneyimlerini paylaşmalarını teşvik etme amacını taşır. Öğrencilere ilgi duydukları konularda araştırma yapma fırsatı sunma fikri, öğrencilerin kendi meraklarını takip etmelerine izin verir. Hikayeler ve senaryoların derste kullanılması, öğrencilerin ders materyaline daha fazla odaklanmalarını ve hikaye anlatımı deneyimiyle öğrenmelerini sağlama hedefine yönelik bir stratejidir. Öğrenme oyunları ve etkileşimli aktivitelerin kullanılması, derse daha fazla eğlence ve cazibe katma amacını taşır. Öğrencilere ilgi alanlarına uygun projeler oluşturma fikri, öğrenme sürecini daha katılımcı ve anlamlı hale getirme amacını taşır. Bu ifadelerin genel olarak vurguladığı temel nokta, öğrencilerin ilgi alanlarına odaklanmanın ve onları derse dahil etmenin öğrenme motivasyonunu artırabileceği yönündedir. Öğrenci merkezli öğretim, bu bağlamda büyük bir rol oynamaktadır, çünkü öğretmenler öğrencilerin ihtiyaçlarını ve ilgi alanlarını dikkate alarak öğrenme deneyimini özelleştirebilirler. Bu stratejiler, öğrencilerin daha fazla katılım göstermelerini ve öğrenmeye daha fazla tutkuyla yaklaşmalarını teşvik etme amacını taşır.

Değerlendirme ve geri bildirim süreçlerini nasıl iyileştirerek öğrencilerin kendilerini geliştirmeye daha fazla teşvik edebiliriz?

Katılımcılara yöneltilen "Değerlendirme ve geri bildirim süreçlerini nasıl iyileştirerek öğrencilerin kendilerini geliştirmeye daha fazla teşvik edebiliriz?" şeklindeki açık uçlu soruya verilen yanıtlara ait doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir. Bir sonraki aşamada ise doğrudan alıntılar yorumlanmıştır.

(K1): "Düzenli geri bildirimler vererek ve öğrencilerin ilerlemelerini izleyerek onları daha fazla motive edebiliriz." Değerlendirme sürecinde daha sık ve yapıcı geri bildirimler sağlama, öğrencilerin kendilerini izleme ve geliştirme fırsatlarına daha fazla teşvik edebilir.

(K2): "Öğrencilere bireysel hedefler belirlemelerine ve kendi gelişimlerini yönlendirmelerine yardımcı olmalıyız." Öğrencilere kendi öğrenme hedeflerini belirleme ve bu hedeflere ulaşma konusunda rehberlik etme, özgüvenlerini artırabilir ve motivasyonlarını teşvik edebilir.

(K3): "Öğrencilerin performanslarını kaydederek ve ilerlemelerini görsel olarak takip ederek onları motive edebiliriz." Öğrencilerin kendi ilerlemelerini görmelerine olanak tanıyan bir izleme sistemi kurarak, öz denetim becerilerini geliştirebiliriz.

(K4): "Değerlendirme araçlarını çeşitlendirerek farklı öğrenci becerilerini ölçmeliyiz." Farklı öğrenme stillerine ve beceri seviyelerine sahip öğrencilere uygun değerlendirme yöntemlerini kullanarak, her öğrencinin gelişimine odaklanabiliriz.

(K5): "Öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini planlamalarına fırsat vermeliyiz." Öğrencilere öğrenme hedefleri belirleme, çalışma stratejileri geliştirme ve süreçlerini yönlendirme konusunda kendi sorumluluklarını almaları için destek sağlama, öğrencileri daha fazla motive edebilir.

(K6): "Öğrencilere olumlu ve yapıcı geri bildirimler vermeliyiz." Değerlendirme sonuçlarına dayalı olarak öğrencilere olumlu ve destekleyici geri bildirimler sunarak, özsaygılarını ve özgüvenlerini artırabiliriz.

(K7): "Çeşitli değerlendirme yöntemleri kullanmalıyız." Farklı öğrenme stillerini ve yetenekleri dikkate alarak değerlendirme araçlarını çeşitlendirme, öğrencilerin çeşitli yeteneklerini ölçmeyi amaçlar.

(K8): "Öğrencilerin kendilerini ifade etmeleri için fırsatlar sunmalıyız." Öğrencilere öğrenme deneyimleri, gereksinimleri ve geri bildirimleri hakkında düşüncelerini ve duygularını paylaşma fırsatı vererek, öğrencileri daha fazla katılım göstermeye teşvik edebiliriz.

(K9): "Değerlendirme sonuçlarını öğrencilerle paylaşmalıyız." Öğrencilere değerlendirme sonuçlarını anlama ve bu sonuçlara dayalı olarak gelişimlerini anlama fırsatı vermek, öğrencilerin motivasyonunu artırabilir.

(K10): "Öğrencilere kişisel geri bildirim oturumları düzenlemeliyiz." Bireysel geri bildirim oturumları düzenleyerek, öğrencilere kişisel hedeflerine odaklanma ve bu hedeflere nasıl ulaşacakları konusunda rehberlik etme fırsatı vermek önemlidir.

(K11): "Öğrencilere değerli ve uygulanabilir öneriler sunmalıyız." Geri bildirimlerde öğrencilere somut ve uygulanabilir öneriler sunarak, gelişim potansiyellerini daha fazla teşvik edebiliriz.

(K12): "Öğrencilere özgürce sorular sorma fırsatları vermeliyiz." Öğrencilerin meraklarını keşfetmeleri ve öğrenmeye daha fazla tutkuyla yaklaşmaları için soru sorma fırsatları sunmak önemlidir.

(K13): "Öğrencilere sürekli öğrenme fırsatları sunmalıyız." Öğrencilere yeni beceriler ve bilgiler öğrenme fırsatları sunarak, sürekli gelişimlerini teşvik etmek önemlidir.

Genel olarak, bu öğretmen ifadeleri, değerlendirme ve geri bildirim süreçlerini iyileştirerek öğrencilerin kendilerini geliştirmeye daha fazla teşvik etmek için çeşitli stratejileri ve yaklaşımları yansıtmaktadır. Bu stratejiler, öğrencilerin özsaygılarını artırabilir, kendilerini izleme ve geliştirme becerilerini güçlendirebilir ve öğrenmeye daha fazla motive olmalarını sağlayabilir. Öğretmenlerin değerlendirme ve geri bildirim süreçlerini geliştirme konusundaki önerileri, öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırmaya yönelik önemli adımları içermektedir. Öğretmenlerin ifadeleri, öğrencilere daha fazla katılım ve kendi gelişimlerine daha fazla odaklanma fırsatı sunmanın yollarını vurgulamaktadır. İşte bu önerilerin genel yorumları: Öğrencilere düzenli ve yapıcı geri bildirimler sağlama: Öğrencilere sık ve yapıcı geri bildirimler sunmak, onların öğrenme süreçlerini anlamalarına ve iyileştirmelerine yardımcı olabilir. Bu, öğrencilerin kendilerini daha fazla motive hissetmelerini destekleyebilir. Öğrencilere bireysel hedefler belirleme fırsatı verme: Öğrencilere kendi öğrenme hedeflerini belirleme fırsatı vermek, onların özgüvenlerini artırabilir. Kendi hedeflerini belirleyen öğrenciler, bu hedeflere ulaşmak için daha fazla çaba gösterebilirler. Öğrencilere ilerlemelerini izleme ve görsel olarak görme fırsatı verme: Öğrencilerin kendi ilerlemelerini görsel olarak görmelerine olanak tanıyan bir izleme sistemi kurmak, onları kendi gelişimlerine daha fazla odaklanmaya teşvik edebilir. Çeşitli değerlendirme yöntemleri kullanma: Farklı öğrenme stillerine ve yeteneklere sahip öğrencileri düşünerek değerlendirme araçlarını çeşitlendirmek, her öğrencinin yeteneklerini ölçmeyi amaçlar. Bu, her öğrencinin güçlü yanlarını daha iyi anlamamıza yardımcı olabilir. Öğrencilere kendi öğrenme süreçlerini planlama fırsatı verme: Öğrencilere kendi öğrenme süreçlerini planlama ve yönlendirme konusunda sorumluluk vermeye çalışmak, özgüvenlerini artırabilir ve öğrencileri daha fazla motive edebilir. Olumlu ve yapıcı geri bildirimler sunma: Değerlendirme sonuçlarına dayalı olarak öğrencilere olumlu ve yapıcı geri bildirimler sunmak, özsaygılarını ve özgüvenlerini güçlendirebilir. Öğrencilere değerlendirme sonuçlarını paylaşma: Öğrencilere değerlendirme sonuçlarını anlama ve bu sonuçlara dayalı olarak kendilerini geliştirme fırsatı vermek, öğrencilerin motivasyonunu artırabilir. Bireysel geri bildirim oturumları düzenleme: Öğrencilerle bireysel geri bildirim oturumları düzenleyerek, onlara kişisel hedeflerine odaklanma ve bu hedeflere nasıl ulaşacakları konusunda rehberlik etme şansı sunabiliriz. Öğrencilere soru sorma fırsatı verme: Öğrencilere özgürce sorular sorma fırsatı vermek, meraklarını keşfetmelerine ve öğrenmeye daha fazla tutkuyla yaklaşmalarına yardımcı olabilir. Sürekli öğrenme fırsatları sunma: Öğrencilere sürekli olarak yeni bilgi ve beceriler öğrenme fırsatları sunarak, onların sürekli gelişimlerini teşvik edebiliriz. Bu öneriler, öğretmenlerin öğrencilerin özgüvenlerini artırma ve öğrenme motivasyonlarını teşvik etme amacı doğrultusunda çeşitli stratejileri ve yaklaşımları içermektedir. Bu stratejiler, öğrencilerin daha etkili bir şekilde öğrenmelerini teşvik etmeyi amaçlamaktadır.

SONUÇ

Öğretmenlerin öğrencilerin özgüvenini artırma stratejilerini açıklayan ifadeleri içeriyor. Öğrencilerin özgüvenlerini artırmanın, öğrenme süreçlerine daha fazla katılım sağlamalarını teşvik etmek açısından önemli olduğu vurgulanıyor. Değerlendirmeler öğrenci özgüvenini artırmak için şu stratejilere odaklanıyor: Öğrencilerin başarılarını tanımak ve olumlu geri bildirimlerle ödüllendirmek yoluyla özgüvenlerini artırma. Küçük ve ulaşılabilir hedefler koymak ve bu hedeflere ulaşıldığında öğrencilere ilerlemelerini göstermek, özgüveni artırıcı bir etki yaratabilir. Öğrencilere öğrenme süreçlerini kontrol etme fırsatı vermek, kendi öz-yönlendirme yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Öğrencilere başkalarıyla karşılaştırmadan ziyade kendi ilerlemelerini izlemeleri ve kendi gelişimlerine odaklanmaları öneriliyor. Hataları olumlu bir şekilde ele almak ve öğrencilere hatalardan öğrenme fırsatları sunmak, özgüvenin geliştirilmesine katkı sağlayabilir. Farklı öğrenme fırsatları sunmanın ve öğrencilere farklı becerileri deneme ve geliştirme şansı vermenin öğrencilerin özgüvenlerini artırabileceği vurgulanıyor. Bu stratejiler, öğrencilerin özgüvenlerini artırarak öğrenme süreçlerine daha fazla katılım sağlamalarını teşvik etmeyi amaçlıyor. Bu, öğrencilerin akademik başarılarını ve özsaygılarını artırma konusunda önemli bir adım olarak değerlendirilebilir.

Öğrencilerin ilgi alanlarına odaklanarak derse daha fazla katılım sağlamayı ve öğrenme motivasyonunu artırmayı vurguluyor. Öğretmenler, öğrencilerin ilgi alanlarını anlama ve bu ilgi alanlarına uygun öğretim stratejileri geliştirme konusunda çeşitli yöntemleri benimsediklerini belirtiyorlar. Özellikle dikkat çeken bazı stratejiler şunlardır: Öğrencilere ilgi duydukları konuları seçme özgürlüğü verme: Bu, öğrencilerin derste daha fazla kontrol sahibi olmalarını ve kendi ilgi alanlarına göre öğrenme deneyimlerini şekillendirmelerini sağlar. Günlük yaşamla bağlantı kurma: Öğrencilere derste öğrenilen kavramları günlük yaşamlarıyla ilişkilendirmenin, öğrenmeyi daha anlamlı hale

getirebileceği vurgulanıyor. Seçenekler sunma: Öğrencilere farklı öğrenme materyalleri veya görevleri seçme fırsatı vererek, öğrenmeyi kişiselleştirmeye olanak tanır ve öğrencilerin daha fazla motive olmalarını sağlayabilir. İlgi alanlarına uygun projeler: Öğrencilere ilgi duydukları konularla ilgili projeler oluşturma fırsatı sunmak, öğrenme sürecini daha katılımcı ve anlamlı hale getirebilir. Bu ifadeler, öğretmenlerin öğrencilerin motivasyonunu artırmak ve derse daha fazla ilgi göstermelerini teşvik etmek için çeşitli öğretim stratejileri benimseyerek öğrenci merkezli öğretim yaklaşımını benimsediklerini göstermektedir. Bu stratejiler, öğrencilerin öğrenmeye daha fazla tutkuyla yaklaşmalarını sağlama amacını taşır ve öğrencilerin öğrenme deneyimlerini daha anlamlı hale getirme konusundaki çabaları yansıtmaktadır.

Öğretmenler değerlendirme ve geri bildirim süreçlerini iyileştirme stratejileriyle öğrencilerin özgüvenlerini artırmayı ve öğrenme motivasyonlarını teşvik etmeyi amaçladığını yansıtmaktadır. Öğretmenler, bu amaç doğrultusunda şu önemli adımları önermektedirler: Düzenli ve yapıcı geri bildirimler: Öğrencilere sık ve yapıcı geri bildirimler sunarak, öğrencilerin güçlü yönlerini anlamalarını ve zayıf yönlerini geliştirmeye yönelik motive olmalarını hedeflemektedirler. Bireysel hedeflerin belirlenmesi: Öğrencilere kendi öğrenme hedeflerini belirleme fırsatı vererek, kişisel gelişimlerine odaklanmalarını teşvik etmek istiyorlar. İlerlemelerin izlenmesi ve görsel sunumu: Öğrencilerin kendi ilerlemelerini izleyerek ve bu ilerlemeleri görsel olarak görerek özgüvenlerini artırabilecekleri bir izleme sistemi önermektedirler. Değerlendirme çeşitliliği: Farklı öğrenme stillerini ve yeteneklerini göz önünde bulundurarak, çeşitli değerlendirme araçları kullanarak her öğrenciyi daha iyi ölçmeyi amaçlamaktadırlar. Kendi öğrenme süreçlerini planlama: Öğrencilere kendi öğrenme süreçlerini planlama ve yönlendirme sorumluluğu vererek, özgüvenlerini artırmayı hedeflemektedirler. Olumlu ve yapıcı geri bildirimler: Değerlendirme sonuçlarına dayalı olarak olumlu ve yapıcı geri bildirimler sunarak, öğrencilerin özsaygılarını güçlendirmeyi amaçlamaktadırlar. Değerlendirme sonuçlarının paylaşılması: Öğrencilere değerlendirme sonuçlarını anlama ve bu sonuçlara dayalı olarak kendilerini geliştirmelerine fırsat verme amacı taşımaktadırlar. Bireysel geri bildirim oturumları: Öğrencilerle bireysel geri bildirim oturumları düzenleyerek, kişisel hedeflerine odaklanma ve bu hedeflere nasıl ulaşacakları konusunda rehberlik etme şansı sunmayı planlamaktadırlar. Öğrencilere soru sorma fırsatı: Öğrencilere özgürce sorular sorma fırsatı vererek, meraklarını keşfetmelerine ve öğrenmeye daha fazla tutkuyla yaklaşmalarına yardımcı olmak istiyorlar. Sürekli öğrenme fırsatları: Öğrencilere sürekli olarak yeni bilgi ve beceriler öğrenme fırsatları sunarak, onların sürekli gelişimlerini teşvik etmeyi amaçlamaktadırlar. Bu stratejiler, öğrencilerin özgüvenlerini artırma ve öğrenmeye daha fazla motivasyonla yaklaşmalarını teşvik etme amacı doğrultusunda önemli bir rol oynamaktadır. Değerlendirme ve geri bildirim süreçlerinin iyileştirilmesi, öğrencilerin kendilerini geliştirme yolculuğunda daha fazla teşvik edilmelerine katkı sağlayabilir. Bu stratejiler, öğrenci merkezli öğretim yaklaşımını destekler ve öğrencilerin daha etkili bir şekilde öğrenmelerini teşvik etmeyi amaçlar.

Bu sonuçlara dayalı olarak, öğretmenlerin öğrencilerin özgüvenlerini artırma ve öğrenme motivasyonunu teşvik etme amacı doğrultusunda aşağıdaki öneriler sunulabilir:

- ✓ Yapıcı ve Düzenli Geri Bildirimler: Öğretmenler, öğrencilere düzenli olarak yapıcı ve özgüvenlerini artırıcı geri bildirimler sağlamalıdır. Öğrencilerin güçlü yanlarını tanımak ve olumlu geri bildirimlerle ödüllendirmek, özgüvenlerini artırabilir.
- ✓ Kişiselleştirilmiş Hedefler: Öğrencilere kendi öğrenme hedeflerini belirleme fırsatı verilmelidir. Her öğrencinin kendi hedeflerini belirlemesi, özgüvenlerini ve motivasyonlarını artırabilir.
- ✓ İlerlemenin Görsel Olarak İzlenmesi: Öğrencilere kendi ilerlemelerini izleyebilmeleri ve bu ilerlemeleri görsel olarak görebilmeleri için bir sistem sağlanmalıdır. Bu, öğrencilerin kendi gelişimlerine daha fazla odaklanmalarına yardımcı olabilir.
- ✓ Değerlendirme Çeşitliliği: Öğretmenler, farklı öğrenme stilleri ve yetenekleri göz önünde bulundurarak çeşitli değerlendirme araçları kullanılmalıdır. Bu, her öğrencinin güçlü yanlarını daha iyi anlamalarına yardımcı olabilir.
- ✓ Öz-yönlendirme Becerilerini Destekleme: Öğrencilere kendi öğrenme süreçlerini planlama ve yönlendirme konusunda sorumluluk vermeye çalışmak, özgüvenlerini artırabilir ve öğrencileri daha fazla motive edebilir.
- ✓ Hataları Olumlu Bir Şekilde Ele Alma: Öğrencilere hatalarını olumlu bir şekilde ele alma ve hatalardan öğrenme fırsatları sunma konusunda rehberlik etmek, özgüvenin geliştirilmesine katkı sağlayabilir.
- ✓ Farklı Öğrenme Fırsatları: Öğrencilere farklı öğrenme materyalleri ve görevleri deneme ve geliştirme şansı verilmelidir. Bu, öğrencilerin özgüvenlerini artırabilir.
- ✓ Öğrenci Merkezli Öğretim: Öğretmenler, öğrencilerin ilgi alanlarına ve günlük yaşamlarına odaklanarak ders planlarını ve öğretim stratejilerini kişiselleştirmelidirler. Öğrenci merkezli öğretim, öğrencilerin daha fazla katılım göstermelerini teşvik edebilir.
- ✓ Sürekli Öğrenme Fırsatları: Öğrencilere sürekli olarak yeni bilgi ve beceriler öğrenme fırsatları sunmak, onların özgüvenlerini artırabilir ve sürekli gelişimlerini teşvik edebilir.

Bu öneriler, öğrencilerin özgüvenlerini artırma ve öğrenmeye daha fazla motivasyonla yaklaşmalarını desteklemek için kullanılabilir stratejilerdir. Öğretmenler, bu önerilere dayalı olarak öğrenci merkezli öğretim yaklaşımını benimseyebilir ve öğrencilerin başarılarını ve özsaygılarını artırabilirler.

KAYNAKÇA

- Bandura, A. (2002). Social cognitive theory in cultural context. *Applied Psychology*, 51(2), 269-290. doi: 10.1111/1464-0597.00092
- Berk, L. E. (2013). *Bebekler ve çocuklar: Doğum öncesinde orta çocukluğa*. Ankara: Nobel.
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university (4th Edition)*. McGraw-Hill (UK): Open University Press.
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university (4th Edition)*. McGraw-Hill (UK): Open University Press
- Bong, M. (2001). Between- and within-domain relations of academic motivation among middle and high school students: Self-efficacy, task value, and achievement goals. *Journal of Educational Psychology*, 93(1), 23–34. doi: 10.1037/0022-0663.93.1.23
- Brooks, R., & Goldstein, S. (2008). The mindset of teachers capable of fostering resilience in students. *Canadian Journal of School Psychology*, 23, 114–126
- Dweck, C. S. (2006). *Mindset: The new psychology of success*. New York: Random House.
- Ekiz, D. (2003). *Eğitimde Araştırma Yöntem ve Metotlarına Giriş*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Gregory, G., & Kaufeldt, M. (2015). *The motivated brain: Improving student attention, engagement, and perseverance*. Alexandria, VA: ASCD
- Griggs, J., & Walker, R. (2008). *The costs of child poverty for individuals and society: A literature review*. York: Joseph Rowntree Foundation.
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. *Manevi temelli sosyal hizmet araştırmaları dergisi*, 1(1), 62-80.
- National Research (2018). *How people learn II: Learners, contexts, and cultures*. Washington, DC: The National Academic Press.
- National Research Council [NRC]. (2004). *Engaging Schools: Fostering High School Students' Motivation to Learn*. Washington, DC: The National Academies Press.
- Pintrich, P. R., & Schunk, D. H. (2013). *Motivation in education: Theory, research, and applications (4th ed.)*. Upper Saddle River, NJ; Columbus, OH: Merrill/Prentice Hall.
- Tezci, E., & Perkmen, S. (2013). Oluşturmacı perspektiften teknolojinin öğrenme-öğretme sürecine entegrasyonu. In K. Çağıltay & Y. Gökteş (Eds). *Öğretim teknolojilerinin temelleri: Teoriler, araştırmalar, eğilimler* (pp. 185-211). Ankara, Turkey: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Wang, J., Rao, H., Wetmore, G. S., Furlan, P. M., Korezykowski, M., Dinges, D. F., & Detre, J. A. (2005). Perfusion functional MRI reveals cerebral blood flow pattern under psychological stress. *Proc Natl Acad Sci USA*, 102(49), 17804-17809.
- Yıldırım, A., & Simsek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin.